

Fővárosi Ítéltábla
mint másodfokú bíróság
1.Mf.31.071/2022/9.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság, a felperesi képviselő (felperesi képviselő címe; ügyintéző: dr. Rácz Réka ügyvéd) által képviselt **Felperes1** (felperes címe) **felperesnek**, a alperesi képviselő (jogi képviselő címe1; ügyintéző: dr. Kozma Anna ügyvéd) által képviselt **Alperes1** (alperes címe) **alperes** ellen jogviszony megszüntetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 16.M.70.188/2020/52. számú ítélete ellen, a felperes 55. sorszámu, alperes 53. sorszámu fellebbezése folytán– tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A perben felmerült másodfokú perköltséget a felek maguk viseli, a 482.400 (négy száznyolcvankettő ezer- négy száz) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás

[1] A felperes 2007. november 27-től állt határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyban az alperesi munkáltatóval, első magántáncos munkakörben. A felperes a jogviszonya alatt részt vett a munkaalkalmassági vizsgálaton. A 2015. február 18-i állapotfelmérés szerint a felperes magassága 168 cm, testsúlya 57 kg, a 2016. június 10-i orvosi vizsgálat szerint magassága 168 cm, testsúlya 57 kg, a 2017. március 2-i időszakos orvosi vélemény szerint a testsúlya 56 kg, magassága 170 cm, munkakör ellátására alkalmas.

[2] tanúl balettigazgató 2014. október 21-én kelt feljegyzésében felhívta a felperest, hogy jobban figyeljen oda a fizikai és alaki kondíciójára (testsúly). Az irat

tartalmazta azt is, hogy a felperessel már többször szóban egyeztettek és 2014. december 12-ig két hónap haladékot kapott arra, hogy a testsúlyát a megbeszéltek szerinti mértékben csökkentse.

[3] A felperes a perben releváns időszakban az alábbi darabokban lépett fel: A 2015/2016-os évadban darab1/szerep1, darab2 szerep2, darab3 szerep3, darab4 (szerep4), darab5 (szerep5), darab6 (szerep6), darab7 szerep7). A 2016/2017-es évadban az alábbi darabokban lépett fel: darab8 (szerep6), darab9 (szerep8), darab10 (szerep9), darab3 szerep3, darab11 (Anna), darab12 (szerep11), darab13 (szerep6), A darab7 szerep7). A 2017/2018-as évadban a felperes az alábbi darabokban lépett fel és az alábbi szerepeket táncolta: darab14 (szerep5), darab3 (arab szerep6), darab15 (szerep12/Hanna), A darab7.

[4] Az alperesi munkáltatónál ún. monitoring rendszer működik, amelynek lényege, hogy valamennyi előadást az arra felkért szakértő megtekint, aki rendszerint az alperes valamelyik balettmestere, és a szereplők teljesítményét értékeli, pontozza. A monitoring jegyzőkönyvek a balettművészek számára hozzáférhetőek. A 2015., 2016. és 2017. években a felperes teljesítményét szintén értékelték a monitoring jegyzőkönyvek szerint, ezen jegyzőkönyveket az alperes érdemi ellenkérelme mellékleteként csatolta. A monitoring jegyzőkönyvekben egyrészt értékelő pontszám szerepel 1-től 10-ig, valamint szöveges értékelésre is van mód.

[5] Rendelkezésre állnak a felperes minősítései, így 2010. évben a felperes „kiválóan alkalmas” minősítést kapott, a 2013. október 8-án kelt minősítés szerint a felperes ismételten „kiválóan alkalmas” minősítést kapott. A perben releváns minősítő lapok is rendelkezésre állnak, így a 2015. februári, amelyben a felperes „alkalmas” minősítést kapott. A minősítő lap 3.1. pontja szerint a szakmai ismeretei kiemelkedők, a szöveges indokolás szerint koordinációja rendkívül klasszikus, mozgása finom, forgásai biztosak és tiszták, kis ugrásai elfogadhatóak, nagy ugrásai nehézkesek és lomhák. A 3.2. pont szerint - ami a munkakör ellátása során végzett szakmai, gyakorlati munkára vonatkozott - az értékelés megfelelőnek találta, a szöveges indokolás szerint színvonalon megjelenését az alaki kondíciók rapszodikus változása jellemzi, technikája megfelelő, de korlátozottan terhelhető. Nehéz megfelelő partnert kijelölni számára, akivel biztonságosan tudják kivitelezni az emeléseket. A 2016-ban készített minősítés szerint a felperes „kiválóan alkalmas” minősítést kapott.

[6] A 2017. évi minősítés szerint a felperes „alkalmas”. A minősítés 3.1. pontja rögzítette, hogy a felperes rúdgyakorlatnál a láb- és kézmunkája kiváló, de az elmúlt egy évben fennálló nem megfelelő alaki kondíciója már itt is akadályozza bizonyos feladatok szabályszerű végrehajtásában. Ugrásait egyértelműen a nehézség jellemzi, koordináltsága azonban továbbra is megfelelő.

A minősítés 3.2. pontja szerint a felperes szakmai gyakorlati munkája kevésbé megfelelő. A szöveges indoklás szerint jelenlegi állapota előnytelen az ő alkatának, alkata nehézkes és ez veszélyes is a klasszikus balett elemek kivitelezésekor. Szerepformálási képessége továbbra is megfelelő, technikai magabiztossága már csak kevésbé megfelelő.

[7] A felperes 2016. augusztus 20-án szakmai munkája elismeréseként állami kitüntetést kapott.

[8] Az alperesi munkáltató a felperes közalkalmazotti jogviszonyát 2018. július 6-án kelt és felperes által július 12-én átvett intézkedésével felmentéssel megszüntette.

[9] A felmentés az alábbi indokolást tartalmazta: „A Kjt. 40. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozással a munkáltató mérlegelési jogkörében eljárva 2015-ben, 2016-ban és 2017-ben minősítést rendelt el az Ön részére.

A min.szám1. iktatószámú, Ön által 2015. február 4. napján átvett minősítési lapon alkalmas minősítést kapott. A minősítési lap 3.1. pontjában kiemelésre került, hogy nagy ugrásai nehézkesek és lomhák. A 3.2. pontban rögzítésre került, hogy színpadi megjelenését az alaki kondíciók rapszodikus változása jellemzi, technikája megfelelő, de korlátozottan terhelhető. Nehéz megfelelő partnert kijelölni számára, akivel biztonságosan tudják kivitelezni az emeléseket. A min.szám1. iktatószámú, Ön által 2016. április 12. napján átvett minősítési lapon kiválóan alkalmas minősítést kapott. A minősítési lap 3.2. pontjában kiemelésre került, hogy színpadi megjelenését továbbra is alaki kondíciók rapszodikus változása jellemzi, bár ezen igyekezett javítani az elmúlt évben, technikája megfelelő, de nagy ugrásai gyengék, így kevésbé terhelhető. Még mindig nehéz megfelelő partnert kijelölni számára, akivel biztonságosan tudja végrehajtani a kiírt feladatot.

A 2017. június 1. napján kelt min.szám2 számon iktatott minősítés alapján Ön alkalmas minősítést kapott.

A minősítési lap 3.1 - 3.2. pontjában rögzítésre került, hogy alaki kondíciója nem megfelelő, mely körülmény befolyásolja a technikai elemek megfelelő teljesítésében. Megállapításra került továbbá, hogy továbbra is nehéz az Ön számára megfelelő partnert találni, akivel az emeléseket biztonságosan tudja kivitelezni.

Tekintettel arra, hogy a fenti minősítés óta eltelt időszakban alaki kondíciójában pozitív változás nem történt, továbbá technikai magabiztossága is hiányos (rond de jambe foute nagy ugrások), megállapításra került, hogy Ön a magántáncos munkakör feladatainak ellátására tartósan alkalmatlanná vált.”

[10] A felperes a felmentéskor keresőképtelen állományban volt, amely megszűnt 2019. április 7-én. A felperes felmentési ideje ezt követően kezdődött, ennek megfelelően a felperes jogviszonya megszűnésének napja 2019. május 7-e.

[11] Peradat, hogy a felperes a jogviszonya megszüntetését követően és a táppénzes ellátása után igénybe vette az állam által biztosított ellátást, majd elhelyezkedett a Színháznál 2019. szeptember 18-tól, amely jogviszonya jelenleg is fennáll.

A felperes keresete, az alperes ellenkérelme

[12] A felperes előadta, hogy a 2018. július 6-án kelt felmentés jogellenes, annak indoka nem valós, nem világos és nem okszerű. Hivatkozott arra, hogy az alperesi intézkedés sértette a rendeltetésellenes joggyakorlás követelményét, mivel a jogviszonya megszüntetésére azért került sor, mert rossz kapcsolatot ápolt az alperesi balettigazgatóval.

[13] A felperes álláspontja szerint az alperes megsértette az egyenlő bánásmód követelményét, e körben védett tulajdonságként megjelölve az életkorát, testsúlyát, nemzetiségét, valamint szakszervezeti tagságát, tisztségviselői minőségét.

[14] A felperes elsődleges kereseti kérelmében a jogviszony jogellenes megszüntetésének megállapítását, jogviszonya helyreállítását kérte, figyelemmel arra, hogy az alperes megsértette az egyenlő bánásmód követelményét.

[15] A felperes másodlagos kereseti kérelmében szintén kérte a munkakörbe történő visszahelyezését, de összecszerűségében eltérő kereseti kérelmet terjesztett elő, mint az elsődleges kereseti kérelem.

[16] A felperes harmadlagos kereseti kérelemként, amennyiben a bíróság a jogviszonyát nem állítja helyre, elmaradt munkabér megfizetésére kérte kötelezni az alperest, illetve közreműködői díj, végkielégítés iránti kereseti kérelmet is előterjesztett.

[17] A felperes negyedleges kereseti kérelmében a közreműködői díj számításának módját és mértékét eltérően határozta meg.

[18] A felperes ötödlegesen előterjesztett kereseti kérelmében kérte kompenzációs átaszerp6 megfizetésére kötelezni az alperest, vagyis a Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 82.§ (4) bekezdése szerint 60 napra + 2 hónapra járó felmondási, illetve felmentési időre járó juttatás megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[19] Az alperes kérte a felperes keresetének elutasítását. Álláspontja szerint a 2018. július 6-án kelt felmondás indokolása valós, világos és okszerű. Az alperes előadta, hogy a jogviszony fennállása alatt a felperesnek folyamatosan küzdenie kellett a testsúlyával, jelentős volt a súlyingadozás hónapról-hónapra. Ez a körülmény pedig befolyásolta a felperes munkavégzését. A felperes korlátozottan volt terhelhető, az emelésekhez nehéz volt partnert találni, a nagy ugrásai gyengék voltak.

[20] Az alperes a rendeltetésellenes joggyakorlással kapcsolatban előadta, hogy nem tanúsított olyan magatartást, amely a felperesi állítást megalapozná.

[21] Az egyenlő bánásmód követelményének megsértése kapcsán szintén kérte a felperesi kereset elutasítását, annak megalapozatlansága miatt.

Az elsőfokú bíróság határozata

[22] Az elsőfokú bíróság a 2018. július 6-án kelt jogellenes felmentése miatt kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek elmaradt jövedelmet, kártérítés jogcímén 3.015.665 forint összegben, közreműködői díj elmaradásából eredő összeget kártérítésként 1.582.547 forint összegben, illetménykülönbözetből eredő kártérítést 1.222.452 forint összegben, a Club igénybevételeiből eredő kártérítésként 235.000 forintot, azaz mindösszesen 6.055.664 forint tőkeösszeget azzal, hogy a törvényi limit összege a 12 havi távolléti díjként 6.030.000 forint. Ezen összegek után kamat megfizetésére is kötelezte az alperest. Kötelezte a bíróság továbbá az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 2.010.000 forint végkielégítést és kamatot, 400.000 forint perköltséget. A fentieket meghaladó felperesi kereseti kérelmeket a bíróság elutasította.

[23] Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes negyedleges kereseti kérelme túlnyomó részben megalapozott:

[24] Az elsőfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alperes a perben nem tudott olyan bizonyítékot a bíróság rendelkezésére bocsátani, amely azt támasztotta volna alá, hogy a 2017. évi minősítést követően, a felperes alaki kondíciójában negatív változás állt be, illetve ezen körülményre az alperes a felperes figyelmét felhívta, vagy biztosította volna részére azt a lehetőséget, hogy az alaki kondíció pozitív irányba változzon. Nem keletkezett olyan irat, amely azt tartalmazta volna, hogy az alperes bármilyen intézkedést tett volna ebben az ügyben. A becsatolt iratokból azonban megállapítható volt, hogy a felperes a 2017. június 1. napján kelt minősítést követően, főszerepeket, címszerepeket, meghatározó szerepeket táncolt el. A felperes 2017. tavaszától kezdve fellépett a Mannon, darab13, a darab6-ban, a darab7 és a héttörpe, illetve az darab14, darab3, darab15 darabokban.

[25] Ugyanezen időszakra vonatkozóan rendelkezésre állnak a monitoring értékelések, melyek 1 ponttól 10 pontig terjednek. A felperes a perben felmerült darabokban eltáncolt szerepekre 9, 10, 9, 8, 8, 8, 6, 8, 8, 5 és 5 pontos értékeléseket kapott. A szöveges értékelésekben ugyan előfordult, hogy a felperes kapott kritikai megjegyzéseket, azonban a

pontszámokból összességéből megállapítható az, hogy a felperes magas színvonalon teljesített.

[26] Az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a perben meghallgatott tanúk egybehangzóan nyilatkoztak arról, hogy a felperes kiváló művész, nagy múlttal rendelkezik, az alperes egyik kitűnő táncosa. Azt is előadták, hogy a felperesnél előfordult súlyingadozás, ez azonban pályafutásának egészére jellemző volt.

[27] A bíróság a lefolytatott bizonyítási eljárás során ítéleti bizonyossággal, aggálymentesen megállapította, hogy az alperesi munkáltató jogellenesen szüntette meg a felperes közalkalmazotti jogviszonyát.

[28] Az elsőfokú bíróság a joggal való visszaélés kapcsán bizonyítási eljárást nem fordított le, figyelemmel arra, hogy a munkáltató jogellenesen szüntette meg a felperes jogviszonyát.

[29] Az egyenlő bánásmód sérelmének a megsértése vonatkozásában az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a felperes ténylegesen öt tulajdonságra hivatkozott, így a nemzetiségére, nemzetiséghez való tartozására, életkorára, érdekképviselőhez való tartozására, és egyéb helyzete és tulajdonsága vagy jellemzője körében a testsúlyára.

[30] Az életkor, mint diszkrimináció vonatkozásában az elsőfokú bíróságnak az volt az álláspontja, hogy a 2015. évben és az azt követő évben folyamatban volt peres eljárások nem tekintendők olyan körülménynek, amelynek folyománya a felperes jogviszonyának megszüntetése. A felperes az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetésre történő hivatkozás során nem tudott megjelölni olyan személyt, vagy csoportot, amellyel kapcsolatban a hátrányos megkülönböztetés fennállt volna. A bíróság kiemelte, hogy a felperesnek azt kellett volna igazolnia, hogy mint idősebb korú táncos hátrányt szenved a fiatal táncosokkal szemben. A felperes azonban nem tudta megjelölni, hogy mit jelent az „idősebb korú táncos”. Az azonban vitathatatlan, hogy a felperes 1978-ban született, a jogviszonya megszüntetésére 2018-ban került sor, így akkor 40 éves volt. Az elsőfokú bíróság az alperes által becsatolt listából megállapította, hogy a felperesnél jóval idősebb táncosok is jogviszonyban álltak a perbeli időszakban az alperesi munkáltatóval. Ennek következtében a felperes ezen hivatkozása nem volt megalapozott.

[31] A nemzetiség, illetve a nemzetiséghez való tartozás kapcsán az elsőfokú bíróság hangsúlyozta, hogy fontos elhatárolni az állampolgárság alapján történő diszkriminációt a nemzetiségi-etnikai diszkriminációtól.

[32] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperest nem érte hátrány azért, mert magyar nemzetiségűnek vallja magát. A bíróság osztotta az alperesi állítást, miszerint a balettművészek körében, vagyis a szakmában bekövetkezett változások természetes következménye az, hogy sok külföldi kerül alkalmazásra, ahogy magyar táncosok is jelentős számban külföldi balett társulatokhoz szerződnek. A bíróság hangsúlyozta, hogy az alperes hitelt érdemlően igazolta és bizonyította, hogy a felperes magyarságának semmiféle köze nem volt ahhoz, hogy a jogviszonya megszüntetésre került.

[33] Az érdekképviselőhez való tartozás vonatkozásában az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperes nem csatolt olyan okiratot, amely alátámasztotta volna, hogy szakszervezeti tisztségviselővé választották, vagy ezen körülményről tájékoztatták a munkáltatót. A felperes valószínűsítési kötelezettségébe tartozott, hogy pontosan jelölje meg, hogy az alperesnél működő szakszervezetnél mikor és milyen módon választották meg szakszervezeti tisztségviselőnek és erről a munkáltatót értesítették. Figyelemmel arra, hogy a felperes ezt nem tudta igazolni, illetve valószínűsíteni, így az elsőfokú bíróság megalapozatlannak tartotta a felperes ezen előadását is.

[34] A felperes egyéb helyzete vagy tulajdonsága, jellemzője körében hivatkozott arra, hogy a testsúlya miatt diszkriminálta őt az alperes.

[35] Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy a testsúly nem minősül védett tulajdonságnak, egy személy testsúlya nem az egyén személyiségének lényegi változatlan és megváltoztathatatlan vonása, nem is sorolható egy balettművész a testsúlya alapján sérülékeny társadalmi csoportba. Ennek következtében nem is lehetett megállapítani, hogy a munkáltató megsértette volna az egyenlő bánásmód követelményét.

[36] Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság nem állapította meg az egyenlő bánásmód megsértését, ezért elutasította a felperesnek a jogviszony helyreállítására vonatkozó kereseti kérelmét.

[37] A bíróság a negyedlegesen előterjesztett felperesi kérelmet találta túlnyomórészt megalapozottnak.

[38] A felek egyezően adták elő, hogy a felperesi jogviszony megszüntetésekor a távolléti díja havi bruttó 502.500 forint volt, így az Mt. 82.§ (2) bekezdése szerint a 12 havi távolléti díj bruttó 6.030.000 forint.

[39] A felperes a negyedleges kereseti kérelmében az alperes kötelezését kérte elmaradt jövedelem jogcímén 3.015.655 forintban. Az elsőfokú bíróság ezen összeg megfizetésére kötelezte az alperest, mivel aztösszagszerűséget nem vitatta.

[40] A közreműködői díj jogcímén előterjesztett kereseti követelés vonatkozásában az elsőfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy ezen igény megalapozott. A felperes azösszagszerűséget bruttó 1.941.775 forintban határozta meg, amelyből levonta a 18,5 %-os járulékkerhet, így 1.582.547 forintban kérte kötelezni az alperest. Az elsőfokú bíróság a felperes harmadlagos kereseti kérelmét megalapozatlannak tartotta, egyetértve az alperes közreműködői díj jogalapjával és összegének kiszámításával kapcsolatos álláspontjával.

[41] A felperes egyéb kár jogcímén terjesztette elő a hűségpénz iránti igényét. A bíróság megalapozottnak tartotta a felperes hűségpénz iránti igényét, a fizetési fokozatban előrelépés miatt keletkezett igényt, a 2021. évre 6%-os béremelésből keletkező igényt, a 2021. szeptemberétől végrehajtott 30 %-os béremelésből származó összeget, a jelenléti bónusz jogcímén fizetett összeget, a közreműködői díj kompenzáció jogcímén fizetett összeget, a 2020. évre utólagosan kifizetett 120.000 forintot és 400 forintos bérkülönbözetet. Ezen összegek összességében 1.499.942 forintot tettek ki.

[42] A felperes a negyedleges kereseti kérelmében azösszagszerűséget 1.741.742 forintban határozta meg, csökkentett járulékkal, amelynek összege így 1.419.250 forint lett. Mivel a bíróság nem értett egyet a 2020. évre vonatkozó felperesi 6 %-os béremelés megvalósításával, így a bíróság a felperesnek járó összeget 1.222.452 forintban határozta meg.

[43] A Clubban történő ingyenes edzési lehetőség kapcsán az elsőfokú bíróság arra az álláspontra jutott, hogy a felperes ezen kereseti kérelme megalapozott, így 235.000 forint és kamat megfizetésére kötelezte az alperest.

[44] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a felperesnek a végkielégítés jogcímén előterjesztett kereseti kérelme is megalapozott volt.

Fellebbezések és fellebbezési ellenkérelem

[45] Az ítélet ellen a felperes és az alperes is fellebbezést terjesztett elő.

[46] A felperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte, a felperes jogviszonyának helyreállítása iránt előterjesztett kereseti kérelmet fenntartotta. Kérte, hogy a

bíróság akként határozza meg a felperes munkaviszonyát, miszerint a felperes első magántáncos, teljes munkaidőben határozatlan idejű foglalkoztatással, egyhavi bruttó illetménye 502.900 forint. Ennek kapcsán kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperes elmaradt bér jogcímén bruttó 3.701.090 forint, egyéb kár jogcímén 1.741.742 forint, Club igénybevételeből eredő kárként 235.000 forint, közreműködői díj tekintetében 1.941.775 forint, illetve a felperest megillető szabadságmegváltás 1.130.625 forint megfizetésére. A felperes ezenkívül késedelmi kamat, illetve perköltség iránti kérelmet is előterjesztett.

[47] A felperes előadta, mely szerint téves azon elsőfokú ítéleti megállapítás, miszerint az egyenlő bánásmód sérelme megalapozatlan.

[48] Az életkor vonatkozásában továbbra is hivatkozott arra, hogy a 2015. januárjában tartott minősítéssel indult meg az a folyamat, hogy az idősebb művészek hátrányos megkülönböztetésben részesülnek. Ezt több esetben mondta ki jogerős ítélet az akkor még másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék. Előadta, hogy az összehasonlítható helyzetben lévő csoport a fiatal 20-as, 30-as éveiben lévő, a 40. életéhez nem közelítő művészek. Tehát hozzájuk képest részesült a felperes hátrányos megkülönböztetésben. A felperes 2018-ban a 40. életévét töltötte be. E körben hivatkozott tanú5 nyilatkozatára, miszerint a felperes 2018-ban rutinos, idős, érett táncosnak minősül a társulatban.

[49] Az összehasonlítható helyzetben lévő személyt táncos vonatkozásában jelölte meg, aki nem idősebb táncos, aki hiszen 2018-ban 34 éves volt. táncos ugyanúgy a (vélt) testsúlya miatt került a támadások kereszttüzébe és kapott az alkata miatt figyelmeztetést. táncos ugyan távozott a társulattól, de jogviszonya nem az alperes felmentésének jogcíme alapján szűnt meg. Azért jelölte meg összehasonlítható helyzetbe lévő személyként a felperes, mert az alperesi balettigazgató ugyanúgy az alaki kondícióját kifogásolta.

[50] A nemzetiség, nemzetiséghez való tartozás védett tulajdonság vonatkozásában a felperes fenntartotta azon hivatkozását, miszerint az alperesi balettigazgató tudatosan kicserélte az együttest. Az alperesi balettigazgató az alpereshez történő érkezésekor 2011-ben 9%-ra volt tehető a külföldi művészek száma, 2019-ben már az aktív táncosok több mint 60%-a külföldi volt. A felperes előadta, hogy az alperesi balettigazgató elismerte, hogy egyrészt nagy számú fiatal művészt szerződtetett, másrészt nem magyar nemzetiségűeket, hanem külföldieket. Tény, hogy a felperes helyére is egy orosz nő került, a felperes szerepeit táncos1. és táncos2. vette át. táncos1.. a felperes álláspontja szerint ugyanúgy voltak súlyproblémái, mint neki, de a jogviszonya nem került megszüntetésre, sőt megkapta, átvette a felperes szerepeit.

[51] A felperes az érdekképviselőhöz tartozás, mint testsúly, mint védett tulajdonság tekintetében fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadottakat.

[52] Vitatta azt az ítéleti megállapítást, mely szerint a testsúly nem minősül védett tulajdonságnak. Álláspontja szerint a testsúly – különösen egy balettművész esetében – minősíthető a művész személyisége lényegi vonásának, sorolható a testsúly alapján sérülékeny társadalmi csoportba.

[53] Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, valamint perköltségben való marasztalását kérte.

[54] Az alperes előadta, hogy a felmentés indokolása szó szerint idézte a 2015-ös, 2016-os és 2017-es minősítési lapok tartalmát, amelyek egyértelműen tartalmazzák, hogy a felperes alaki kondíciójával, technikai tudásával, partnerolhatóságával szemben kifogások merültek fel. A minősítési lapok éppen azt igazolják, hogy a felperessel szemben felmerült kifogások már a felmentéshez képest évekkel korábban fennálltak.

[55] Hivatkozott arra, hogy a tanúk éppen azt igazolták, hogy a felperesnél nem a 2017-es minősítés után következett be olyan változás, amelyre a felmentést végül alapozni lehetett, hanem már korábban, egész pályája során voltak súlyingadozásai.

[56] Az alperes előadta, hogy a perben nem azt kellett bizonyítania, hogy a felperes alaki kondíciójában, technikai tudásában 2017. után milyen változások álltak be, hanem azt, hogy hosszabb időn keresztül fennálltak az alaki kondíciójával, a nagy ugrásaival, partnerolhatóságával kapcsolatos kifogások és ezekben érdemi javulás nem következett be. Az alperes álláspontja szerint ezt a perben sikerrel bizonyította.

[57] Álláspontja szerint téves az ítélet azon álláspontja, mely szerint a munkáltató nem hívta fel a felperest a vele szemben a felmerült kifogásokra. Az alperes három éven keresztül évről-évre, a minősítési lapon feltüntette, hogy a felperes alaki kondíciója rapszodikusan változik, nehezen terhelhető, nehéz partnert találni mellé, nagy ugrásai gyengék. A felperes 2014. októberében figyelmeztetést is kapott, felszólításra került, hogy csökkentse a testsúlyát. Az alperes tehát egyértelműen és írásban a felperes tudomására hozta, hogy milyen elvárásoknak nem felel meg a felperes és teljesítményét miben kell változtatnia.

[58] Az alperes előadta, hogy a rendelkezésre álló minősítési lapok szerint a felperes „alkalmas”, illetve „kiválóan alkalmas” minősítést kapott. A monitoring jelentés szerint a felperes általában magas pontszámot kapott, de attól még azok a kifogások, amelyekre utóbb az alperes a felmondását alapította, a monitoring jelentés szerint fennállóak voltak. Hiába kapott a felperes tehát magas pontszámot, attól még a monitoring jelentés pontosan igazolta, hogy a felperesnek súlyproblémái voltak, a színpadi megjelenése nem felelt meg az esztétikai követelményeknek.

[59] Az alperes meglátása szerint nem cáfolta a felperes színpadi jelenléte a szakmai alkalmatlanságot, de színpadi szereplés nélkül meg sem lehetne állapítani azt. Ha az alperes a felperest nem foglalkoztatta volna, nem lépett volna semmilyen szerepben, akkor meg sem lehetett volna ítélni a teljesítményét.

[60] A felperes állami kitüntetése semmiben nem cáfolja a vele szemben fennálló kifogások meglétét.

[61] Az alperes joggal várta el, a felperes feleljen meg a munkaköri kötelezettségeinek, mutassa fel az esztétikai elvárásoknak megfelelő alaki kondíciót, tudja kivitelezni a technikai elemeket. Azon okból, hogy a felperes ezen elvárásoknak hosszú időn keresztül nem felelt meg, az alperes alappal jutott arra a döntésre, hogy a felperes jogviszonyát tartós alkalmatlanság indokkal, felmentéssel megszünteti.

[62] A felperes a fellebbezési ellenkérelmében előadta, hogy amennyiben a 2015-2016. év 2017. évi minősítésben alkalmatlan lett volna, akkor ezt kellett volna benne szerepeltetni, helyette kétszer alkalmas, egy alkalommal kiválóan alkalmas lett. Az alperesi állítás tekintetében, mely szerint a felperesnél 2017. június 1-jén minősítés után sem állt be érdemi változás, előadta, hogy legutolsó 2017-2018-as évadban is főszerepet táncolva vett részt az alperes felvidéki turnéján, illetve a darab7 2018. évi szereposztás tervezetében szintén ki volt írva a felperes a „Mostoha” szerepére, amely meghatározó szerep. 2017. novemberében abszolút főszerepet kapott a felperes az darab14 balerina szerepében. A felperes tehát 2017. novemberében alkalmas volt arra, hogy az abszolút klasszikus főszerepet eltáncolja. További cáfolata az alperesi nyilatkozatnak, hogy az alperes 133. évadjáról 2017. őszén kiadott „Az Operaház története a kezdetektől napjainkig” című kiadványban a Kossuth díjas művészek között szerepel a felperes neve az elmúlt két évtized legjelentősebb táncművészei között.

[63] Hivatkozott arra, hogy részére 2016. augusztus 20-án a Magyar Arany Érdemrend lett adományozva. A kitüntetés indokolása – példamutató művészi munka klasszikus és kortárs darabokban egyaránt magas szintű és érzékeny szerepformálás – de az alperesi balettigazgatónak a kitüntetést követően a felperesnek címzett gratuláló levele is azt mutatja, hogy az alperes igen elégedett volt a felperes teljesítményével.

[64] Az alperes továbbá hivatkozott arra, hogy a felperes a Clubban naponta járt, edzett, mely állítását igazolással támasztotta alá. Előadta továbbá, hogy a 2015. február 18-i állapotfelmérésen a felperes 57 kg volt, 2016. június 10-én 57 kg volt, 2017. március 2-án 56 kg volt. A felmentésben hivatkozott évekre minden kétséget kizáróan kijelenthető, hogy a testsúlya nem ingadozott, azt tartotta, súlyfeleslege nem volt.

A másodfokú bíróság döntése és jogi indokai

[65] A fellebbezések megalapozatlanok.

[66] A másodfokú bíróság a fellebbezés elbírálása során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen tárta fel, döntését a peradatok okszerű mérlegelésével, helytálló következtetéssel a helyes jogszabályok alkalmazásával hozta meg és a szükséges tartalommal, terjedelemben indokolta. Döntésével, annak indokaival egyetértett, ezért azt a Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 383.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[67] A Pp. 370.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét – a (2)-(4) bekezdésben foglalt eltéréssel – az erre irányuló fellebbezési kérelemre, csatlakozó fellebbezésre, ellenkérelemre, azok korlátaiban gyakorolja. Ilyen korlátnak minősülnek a 371.§ (1) bekezdés a)-d) pontjában megjelölt tartalmi követelmények körében előadottak.

[68] A másodfokú bíróság a fellebbezések kapcsán az alábbiakra mutat rá:

[69] A felperes fellebbezése az alábbiak szerint megalapozatlan.

[70] A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (Kjt.) 30.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a munkáltató a közalkalmazotti jogviszonyt – a 30/A-30/D. §-ban és a 32.§-ban foglalt korlátozással – felmentéssel akkor szüntetheti meg, ha a közalkalmazott munkaköri feladatainak ellátására tartósan alkalmatlanná vált vagy munkáját nem végzi megfelelően.

Ugyanezen szakasz (2) bekezdése szerint a munkáltató a felmentést köteles megindokolni. Az indokolásból a felmentés okának világosan ki kell tűnnie és a munkáltatónak kell bizonyítania, hogy a felmentés indoka valós és okszerű.

A (3) bekezdés szerint, ha az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott alkalmatlanság, a közalkalmazott munkavégzésével vagy magatartásával függ össze, a felmentés előtt lehetőséget kell adni számára a vele szemben felhozott kifogások elleni védekezésre, kivéve, ha az eset összes körülményeiből következően ez a munkáltatótól nem várható el.

[71] A Kjt. 37. § (2) bekezdésének első fordulata szerint nem jogosult végkielégítésre a közalkalmazott, ha a felmentésére – egészségügyi okot kivéve – tartós alkalmatlansága vagy nem megfelelő munkavégzése miatt kerül sor.

[72] A Kommentár a Kjt-hez rögzíti, hogy a közalkalmazott munkaköri feladatainak ellátására tartósan alkalmatlanná vált, vagy munkáját nem végzi megfelelően, felmentési ok magában foglalja a megfelelő képesség, képzettség hiányát, a nem megfelelő egészségi állapotot, csakúgy, mint a munkavégzéshez szükséges attitűd hiányát vagy éppen a közalkalmazott nem megfelelő magatartását. Jelentéktelen hibák, mulasztások nem jelentenek alkalmatlanságot.

[73] Az alperes elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a 2015-2016. és 2017-es minősítési lapok igazolják, hogy a felperessel szemben felmerült kifogások már a felmentéshez képest, évekkel korábban fennálltak.

[74] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a 2015. évi februári minősítésen a felperes „alkalmas” minősítést kapott. A minősítő lap 3.1. pontja szerint a felperes kordinációja rendkívül klasszikus, mozgása finom, forgásai biztosak és tiszták, kis ugrásai elfogadhatók, a nagy ugrásai nehézkesek és lomhák.

[75] A 2016-os minősítés szerint a felperes „kiválóan alkalmas” volt. A 3.1. pont szerint a munkakör ellátása szempontjából szükséges szakmai ismeretekre vonatkozik, a felperes kiemelkedő értékelést kapott. A szöveges indokolás szerint balett technikai tudása magabiztos, koordinációja rendkívül klasszikus, forgásai továbbra is biztosak és tiszták. A kis ugrásai kiválóak, de a nagy ugrásai könnyedségén és magasságán még mindig kell javítania.

[76] A 2017. évi minősítés a felperest alkalmasnak értékelte. A felperes orvosi zárójelentésére és fájdalmára hivatkozva jelezte a minősítés részét képező talajgyakorlatokon, hogy bizonyos feladatokat nem tud végrehajtani, ezért sok feladatban nem lehetett megállapítani a valódi tudásszintjét. Erre tekintettel a munkáltató javítási lehetőséget biztosított részére 2017. június 16. napjáig.

[77] A minősítés 3.3. pontja szerint a felperes szakmai gyakorlati munkája kevésbé megfelelő. jelenlegi állapota előnytelen az ő alkatának, alkata nehézkes és veszélyes a klasszikus balett elemek kivitelezésekor.

[78] A fentiek alapján megállapítható, hogy a munkáltató a 2015-2016. és 2017-es minősítések során a felperes alkalmasnak találta a magántáncosi munkakör betöltésére. A másodfokú bíróság álláspontja szerint, amennyiben a felperes alkalmatlan lett volna, akkor a minősítés során a munkáltatónak ezen tényről kellett volna megállapítania. A munkáltató azonban a tartós alkalmatlanság helyett kétszer „alkalmas”, egy alkalommal pedig „kiválóan alkalmas” minősítési megállapítást tett.

[79] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a 2014. októberi figyelmeztetés a per elbírálása szempontjából nem releváns, figyelemmel arra, hogy az eltelt idő alatt a munkáltató újabb kifogást írásban nem támasztott a felperessel szemben. E körben hivatkozik a bíróság a Kúria BH.2004.256. számú határozatára, miszerint sorozatos írásbeli figyelmeztetést kiváltó mulasztások elkövetése esetén, amennyiben azokat a közalkalmazott nem cáfolta, nem jogszabálysértő a mulasztásokra alapított felmentés. A munkáltató azonban jelen esetben nem bocsátott ki a felmentést megelőző időszakban írásbeli figyelmeztetést a munkavállalóval szemben az alaki kondíciójának megőrzése vonatkozásában.

[80] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy az alperes által becsatolt táblázatból egyértelműen megállapítható, hogy a felperes 2017. tavaszától kezdve fellépett a Mannon című darabban, darab13ban, a darab6-ban darabban, a darab7 darabban, illetve bemutatásra került az darab14 című darab, valamint darab3, darab15 darabokban is eltáncolta a rá osztott szerepeket. A felperes esetében 2017. évben, márciustól kezdődően az adott darabokra eltáncolt szerepekre az alperes 5-től 10 pontig terjedő értékeléseket adott azzal, hogy az értékelés 1 ponttól 10 pontig terjed. Amennyiben a munkáltató elégedetlen volt a felperes munkaköri feladatainak ellátásával, illetve alaki kondíciójával, akkor nyilvánvalóan ilyen nagy számú darabban nem szerepeltette volna, nem kapott volna főszerepet és a monitoring értékelést sem kapta volna meg ilyen magas pontszámában.

[81] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint az alperes nem tudta aggálymentesen és minden kétséget kizáróan bizonyítani, hogy a felperes nem tudott eleget tenni azoknak az elvárásoknak, amelyeket az alperes megfogalmazott, illetve a perben állított. A másodfokú bíróság álláspontja szerint erre vonatkozóan a tanúk sem adtak egyértelmű nyilatkozatot. A tanúk ugyan elmondták, hogy a felperesnél előfordult súlyingadozás, illetve volt, amikor volt súlyfeleslege is, ez azonban a pályafutása egészére jellemző volt.

[82] Ugyanakkor a foglalkozás egészségügyi dokumentáció nem tárt fel a felperes súlyának változékonyságával összefüggő feljegyzést, illetve tényeket, mivel a felperes súlya a felvételtől kezdve, vagyis 2007-től 56-57 kg-ban került rögzítésre, azaz nem állapítható meg olyan mértékű súlygyarapodás, amely megalapozta volna az alperesi állítást. Maga az alperes sem tett nyilatkozatot arra, hogy a felperesnek milyen testsúlyt kellett volna elérnie, csak általánosságban tett megállapításokat. Amennyiben a munkáltatónak elvárása lett volna a testsúly csökkentése, akkor ehhez kapcsolódóan konkrét nyilatkozatokat és elvárásokat kellett volna megfogalmaznia a felperessel szemben. Ez azonban nem történt meg, így utólag az alperesi mulasztást a felperes terhére nem lehet értékelni.

[83] A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem releváns a fellebbezés elbírálása szempontjából, hogy a munkáltató milyen feltételeket biztosított ahhoz, hogy a felperes az alaki kondícióját megtarthassa, mivel ez az indok nem szerepel a felmentés indokolásában.

[84] Szintén megalapozatlan az alperes azon hivatkozása, hogy bár a minősítési lapok „alkalmas”, illetve „kiválóan alkalmas” minősítést tartalmaznak, de a kifogásokat feltüntették. Amennyiben a munkáltató úgy ítélte volna meg, hogy a felperes alkalmatlan a munkaköri feladatainak ellátására, akkor ezt a minősítésben meg kellett volna jelenítenie.

[85] Nem fogadható el azon alperesi állítás sem, hogy nem cáfolja a felperes színpadi jelenléte a szakmai alkalmatlanságot, de színpadi szereplés nélkül meg sem lehet állapítani a szakmai alkalmatlanságot. Amennyiben ugyanis a munkáltató alkalmatlannak találta volna a felperest a munkakör ellátására, akkor nem adott volna részére akár a 2016-2017-es évadban főszerepet vagy meghatározó szerepet, így pl. Máriahercegnő, Flávia, Anna, a Mostoha, Mercedesz, darab13 női szerepét.

[86] Bár a munkáltató szerint nem releváns, a bíróság mégis értékelte azt a körülményt, hogy a felperes részére 2016. augusztus 20-án a Magyar Arany Érdemrend került adományozásra, amelynek indokolását, illetve tanúl balettigazgató gratulációját is értékelni kell a perben. A kitüntetés indokolása a példamutató művészi munka, klasszikus és kortárs darabokban egyaránt magas szintű, érzékeny és egyéni szerepformálás. A balettigazgató gratuláló leveléből is azt lehet megállapítani, hogy elégedett volt a felperes teljesítményével.

[87] A perben meghallgatott tanúl balettigazgató úgy nyilatkozott, hogy a felperesnek voltak alkati problémái, ugyanakkor a jogviszonya fennállta alatt végig nagyon jó, kiemelkedő szerepeket kapott. A tanú azt is elmondta, hogy nem konkrét súly a lényeg, hanem az a látvány, amit az adott táncos a színpadon nyújt.

[88] tanú2 tanú pedig előadta, hogy a felperes az Etúd című darabban az egyik legkényesebb, legnehezebb szerepet játszotta el 2017. év végén probléma nélkül. Amennyiben alkalmatlan volt a munkakörének ellátására, akkor nyilvánvalóan ezt a szerepet nem tudta volna eljátszani.

[89] A perben meghallgatott valamennyi tanú úgy nyilatkozott, hogy a felperes folyamatosan foglalkoztatták, játszott főszerepeket és meghatározó jellegű szerepeket.

[90] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint az alperes a perben nem tudta bizonyítani, hogy a felperes alaki kondíciójában, testsúlyában, művészi teljesítményében olyan negatív változás állt be, amely indokoltá tette a jogviszony felmentéssel történő megszüntetését. Ennek következtében az alperes jogellenesen szüntette meg a felperes közalkalmazotti jogviszonyát.

Egyenlő bánásmód sérelme

[91] A Munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (Mt.) 12.§ (1) bekezdésének első fordulata szerint a munkaviszonnyal, így különösen a munka díjazásával kapcsolatban az egyenlő bánásmód követelményét meg kell tartani.

[92] Az egyenlő bánásmódról és az esélyegyenlőség előmozdításáról szóló 2003. évi CXXV. törvény (Ebkvt.) 7. § (1) bekezdése szerint az egyenlő bánásmód követelményének megsértését jelenti – különösen a III. fejezetben meghatározottak szerint – a közvetlen hátrányos megkülönböztetés, a közvetett hátrányos megkülönböztetés, a zaklatás, a jogellenes elkülönítés, a megtorlás, valamint az ezekre adott utasítás.

[93] A 9. § szerint közvetett hátrányos megkülönböztetésnek minősül az a közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek nem minősülő, látszólag az egyenlő bánásmód követelményének megfelelő rendelkezés, amely a 8. §-ban meghatározott tulajdonságokkal rendelkező, egyes személyeket vagy csoportokat, lényegesen nagyobb arányban hátrányosabb helyzetbe hoz, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport volt, van vagy lenne.

[94] A 8. § szerint közvetlen hátrányos megkülönböztetésnek minősül az olyan rendelkezés, amelynek eredményeként egy személy vagy csoport valós vagy vélt

d) nemzetisége;

e) nemzetiséghez való tartozása;

o) életkora;

s) érdekképviselőhöz való tartozása;

t) egyéb helyzete, tulajdonsága vagy jellemzője miatt részesül kedvezőtlenebb bánásmódban, mint amelyben más, összehasonlítható helyzetben lévő személy vagy csoport részesül, részesült vagy részesülne.

[95] A 19. § (1) bekezdése szerint az egyenlő bánásmód követelményének megsértése miatt indult eljárásban a jogsérelmet szenvedett félnek vagy a közérdekű igényérvényesítésre jogosultnak kell valószínűsítienie, hogy

a) a jogsérelmet szenvedő személyt vagy csoportot hátrány érte vagy – közérdekű igényérvényesítés esetén – ennek közvetlen veszélye fenyeget és

b) a jogsérelmet szenvedő személy vagy csoport a jogsértéskor – ténylegesen vagy az eljárás alá vont személy feltételezése szerint – rendelkezett a 8. §-ban meghatározott valamely tulajdonsággal.

A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben foglaltak valószínűsítése esetén a másik félnek kell azt bizonyítania, hogy

- a) a jogsérelmet szenvedő személy vagy közérdekű igényérvényesítésre jogosult által valószínűsített körülmények nem állnak fenn vagy
- b) az egyenlő bánásmód követelményét megtartotta, illetve az adott jogviszony tekintetében nem volt köteles megtartani.

[96] A perben az alperes védett tulajdonságaként megjelölte életkorát, nemzetiségét, nemzetiséghez való tartozását, érdekképviselőhez való tartozását, egyéb helyzete és tulajdonsága vagy jellemzője körében a testsúlyát.

Életkor

[97] A felperes e körben arra hivatkozott, miszerint a munkáltatónál a 2015. januártól indult minősítéssel kezdődött az a folyamat, hogy az idősebb művészek hátrányos megkülönböztetésben részesülnek. A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint jelen eljárásban nem vizsgálható a munkáltatónál 2015. óta fennálló folyamat. A jelen eljárásban arról kellett döntenie, hogy a felperessel szemben megvalósult-e az egyenlő bánásmód sérelme.

[98] A jelen esetben a felperes valószínűsítette az életkorát, az alperesnek pedig bizonyítania kellett, hogy az életkorával kapcsolatban nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét. A felperes elsődlegesen táncos táncosra hivatkozott. A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem fogadható el a felperesi hivatkozás, hiszen, ha táncos is az alkata miatt kapott figyelmeztetést, nyilvánvalóan nem valósulhat meg a hátrányos megkülönböztetés. Így éppen a felperesi állítással ellentétben az állapítható meg, hogy a munkáltató a fiatalabb táncossal szemben is alkalmazott figyelmeztetést a testalkatával kapcsolatban. Továbbá azért sem lehet összehasonlítható helyzetben lévő személynek meghatározni táncost, mivel nem munkáltatói felmentéssel szűnt meg a jogviszonya, hanem közös megegyezéssel.

[99] A másodfokú bíróság kiemeli, hogy az alperes az írásbeli ellenkérelméhez csatolta a munkáltatónál a táncosok születési évét és munkakörét tartalmazó listát, amelyből megállapítható, hogy a felperesnél jóval idősebb táncosok is jogviszonyban álltak a perbeli időszakban az alperesi munkáltatónál. A felperessel azonos munkakörben lévőként meg kell említeni táncos3., születési év: 1974; táncos4., születési év: 1977; táncos5., születési év: 1977; tanú13., születési év: 1977; táncos6t., születési év: 1978; tanú10., születési év: 1974. A megjelölt munkavállalók valamennyien első magántáncosi, illetve magántáncosi munkakörben kerültek foglalkoztatásra az alperesi munkáltatónál.

[100] A fentiek alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy a felperes, bár valószínűsítette az életkor miatti hátrányos megkülönböztetést, azonban a munkáltató a bizonyítási eljárás során bizonyította, hogy nem alkalmazott hátrányos megkülönböztetést a felperessel szemben, így ezen kereseti kérelme megalapozatlan.

Nemzetiség, nemzetiséghez való tartozás

[101] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes e védett tulajdonságát is valószínűsítette, így a munkáltatónak kellett bizonyítania, hogy a felperes nemzetisége, nemzetiséghez való tartozása miatt nem alkalmazott hátrányos megkülönböztetést.

[102] A másodfokú bíróság álláspontja szerint nem fogadható el a felperes azon hivatkozása, miszerint bizonyíthatóan növekedett a külföldi művészek száma a munkáltatónál. A munkáltató megfelelő adatokkal igazolta, hogy valóban több külföldi táncos szerepel az alperes munkavállalói között, de bizonyította e körben, hogy nem sértette meg az egyenlő bánásmód követelményét. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a meghallgatott tanúk és az okirati bizonyítékok alapján az alperes kimentette magát, azaz hitelt érdemlően igazolta, hogy a felperes magyarságának semmi köze nem volt ahhoz, hogy a jogviszonya megszüntetésre került. E körben a tanúk sem adtak értékelhető nyilatkozatot, amely a felperesi állítást alátámasztotta volna.

Érdekképviselőhez való tartozás

[103] A másodfokú bíróság rámutat arra, hogy a felperes nem csatolt olyan okiratot, amely azt támasztotta volna alá, hogy szakszervezeti tisztségviselővé választották, vagy a szakszervezetnél megtörtént a tisztségviselővé történő választása, illetve, hogy erről az alperest bármilyen módon, akár szóban, akár írásban értesítette volna. A felperes a fellebbezésében sem tett e körben többlettényállítást, így megállapítható, hogy a felperes ezen tulajdonságát még csak valószínűsíteni sem tudta.

[104] A másodfokú bíróság nem fogadta el azon felperesi előadást, miszerint táncos1. és táncos2.. átvette a felperes szerepét, ezért összehasonlítható helyzetben lévő személyként jelölte meg. E körben a felperes egyébként előadása nem egyértelmű, hogy a nemzethez vagy a nemzetiséghez való tartozás körében adja elő ezen álláspontját vagy súlyproblémák körében megjelölt egyéb védett tulajdonság körében. Az a körülmény, hogy két egyéb nemzetiségű táncos vette át a felperes szerepeit, még nem jelenti, hogy a munkáltató megsértette az egyenlő bánásmód követelményét. E körben ugyanis a munkáltató helytállóan bizonyította tanúvallomásokkal, hogy a felperes jogviszonyának megszüntetésekor nem játszott szerepet a nemzetiséghez való tartozása.

Egyéb helyzetet

[105] A másodfokú bíróság álláspontja szerint téves a felperes azon hivatkozása, hogy testsúly minősíthető a művész személyisége lényegi vonásának. Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, és hivatkozott az Alkotmánybíróság 42/2012. (XII.20.) AB határozatára, miszerint „XV. cikk (2) bekezdése nyílt, azaz nem kimerítő felsorolást tartalmaz. Megállapítható azonban, hogy a rendelkezésben említett tulajdonságok – faj, szín, nem, fogyatékoság, társadalmi származás stb. – az egyén megváltoztathatatlan tulajdonságai, amelyeket nem tud befolyásolni. Joggal idesorolható a vallás vagy politikai más vélemény is, mert ezek az egyén számára önazonossága (személyisége) elválaszthatatlan részét alkotják, és mint ilyenek nem változtathatók tetszőlegesen.

[106] Az Egyenlő Bánásmód Tanácsadó Testület 288/2/2010. (IV.9.) TT. számú állásfoglalásában kifejtette, miszerint az egyéb helyzet fogalma dinamikusan változik, definíciós magját azonban az képezi, hogy a helyzet megléte tárgyilagosan igazolható, homogén csoportképzésre, általánosításra alkalmas és társadalmi előítéletekből táplálkozik. A diszkriminációval szembeni jogvédelem lényegét az egyéb helyzet esetében is az adja, hogy a védett tulajdonsággal rendelkező panaszos elsődlegesen nem saját magatartása, hanem egy adott csoporthoz való tartozás miatt szenved hátrányt. A szűkítő értelmezés biztosítja, hogy az eljárás ne vezessen az egyenlő bánásmód követelménye megsértése megállapításához olyan esetekben, amikor az emberi méltóság általános sérelméről, rendeltetésellenes joggyakorlásról vagy joggal való visszaélésről szól a jogvita. Az egyéb helyzet fogalmának meghatározó lényegét az képezi, hogy a helyzet megléte tárgyilagosan igazolható, homogén csoport képzésre, általánosításra alkalmas és társadalmi előítéletből táplálkozik.

[107] A fentiek alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, miszerint a testsúly nem minősül védett tulajdonságnak, egy személy testsúlya nem az adott egyén lényegi és megváltoztathatatlan vonása, így az nem vonatkozik még egy balettművészre sem.

[108] A fentiek alapján a másodfokú bíróság a rendelkező rész szerint határozott.

Záró rész

[109] Figyelemmel arra, hogy mindkét fél fellebbezése eredménytelen lett, a perveszteség-pernyertesség aránya egyenlő, ezért a perköltséget mindegyik fél saját maga viseli.

[110] A perben felmerült fellebbezési illetéket az állam viseli, figyelemmel arra, hogy a felperes munkavállalói költségkedvezményre jogosult, az alperes pedig személyes illetékmentes.

[111] A másodfokú bíróság az ítéletet a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[112] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 365.§ (2) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2022. május 5.

dr. Vajas Sándor s.k.
a tanács elnöke

dr. Kovács Edit s.k.
előadó bíró

dr. Kulisity Mária s.k.
bíró